

Müller Péter Sziámi

HA

Tudom, hogy eljöttél

Tudom, hogy itt vagy, valahol a fényeken túl

Tudom, ha ismernélek megörülnék érted

Tudom, hogy tökéletes a tested

És hibátlan a lelked is

De te magadat mégis nyomoréknak érzed

Tudom, hogy lehallgatod néha a telefonodat

De nincs benne semmi érdekes

Tudom a tükörbe nézel, és ott se látsz semmit

De én nem akarom hagyni, hogy megint kétségbe ess

Rádióaktív rádió, és TV, hülye TV!

A napjaid megint összeálltak egy elhomályosult évvé

Nem élhetsz az emlékeidből, mert nem történt veled semmi sem

Azt hazudnak neked, amit akarnak

Nem lenni nem jó, de nem jobb lenni sem

Ha előrelátó csecsemő lettél volna

Felkötöd magad a köldökzsinórodra

De te megszülették és nem vagy se hülye se vak

Ha már itt vagy, ne hagyd, hogy leállítsanak

Ha nem akarsz hallani azt, aki oktat

Mert véletlenül tudod hogy egy utolsó szemét

Ha azt gondolod róla, hogy pofázhat és szophat

Fogd be a füledet vagy hallgasd ezt a zenét

Ha elegend van abból, hogy senki se tudja

Hogy mit kellene csinálnod, hogy jobb legyen a kedved

Mégis mindenki okos, mert azt hiszi magáról
Fogd be a füledet és hallgasd meg a csendet
Ha zavarni akarnak a depressziódban
Ha meg akarják mondani, hogy mikor hova állj
Fogd be a füledet és hallgasd meg a csendet
És ha szét akarják törni, üvölsél hogy fáj!
Ha előrelátó csecsemő lettél volna
Felkötöd magad a köldökszinórodra
De te megszülettek és nem vagy se hülye se vak
Ha már itt vagy, ne hagyd, hogy leállítsanak
Ha megkérdezik tőled, hogy "Hova-hova-hova?"
És te nem akarsz tudni vagy nem tudod a választ
Fogd be a füledet, csukd be a szemedet
Távolíts el mindent, ami erőszakot áraszt
Ha össze-vissza tapogatnak kíváncsi kezek
Mert nem tudjál hogy téged simogatni kell
Fogd be a füledet, csukd be a szemedet
Veszítsd el a tested és csak befelé figyelj
Ha játszani szeretnél a játékaiddal
De azt látod, hogy mindegyiket tönkre tették végleg
Találj ki újakat, szopjad az ujjadat
Rugdoss és üvöls és ne örülj meg kérlek
Ha előrelátó csecsemő lettél volna
Felkötöd magad a köldökszinórodra
De te megszületted, és nem vagy se hülye se vak
Ha már itt vagy, ne hagyd, hogy leállítsanak
Na, te csak ne vedd el tőlem
Azt, ami az enyém

Na, vedd le azt a konyhakést

Az ereidről kérlek

Ha vérbe fagyva talállak

Az ábrándjaim helyén

Én megutálom magamat

De megutállak téged is

Na, csinálj szépen valamit

Kösd be gyorsan magadat

Nyúlj inkább a bugyidba

Vagy írd te is egy verset

Nekem nem jó érzés, az hogy te ott

Térdig hugyos budikba'

Egy konyhakéssel nyiszálsz

A halhatatlan lelked. Fáj!

Na látod, túl vagy az egészen

És itt vagyunk

Egészen egészben

Egészen közel

És, hogy te kizuhanj a képből

Amíg engem egy gépből

Hallgatsz, azt felejtsd el

Tudod te simogatni magadat

És élvezni az agyadat

Neked használ az is, ami árt

És nagyon okosan tetted

Hogy elhoztad a tested

Mert tudod, hogy nekem

Szükségem van rád